

Evangelium (opravdu jen podle) Lukáše

Lukáš 1: Když anděl přijde, a ty nemáš připravenou odpověď

Zákulisí dvou zázračných těhotenství, jednoho mlčícího kněze a dívky, co řekla „OK, Bože“

1. Zachariáš, ten nejnepřesvědčivější prorok ever

Začíná to docela stylově. Starý kněz jménem Zachariáš si odslouží svou službu v chrámu, pálí kadidlo, lidi čekají venku – a najednou... Anděl.

A anděl říká něco jako:

„Gratuluju, budeš táta! I když vám už z lékařského hlediska dávno došel limit.“

Zachariáš (realista století) na to:

„Ty tvoje vtípky! Nevidíš, kolik nám je?“

A tak ho anděl utne:

„Budeš mlčet, kámo. Devět měsíců žádné komentáře. Naštval jsi archanděla, teď máš ticho za trest.“

Poznámka: Modlitba za dítě = vysoké riziko ztráty hlasu. Stejně jako jeho výchova. (Zachariáš by souhlasil. A každý, kdo někdy řval na teenagera, taky.)

2. Marie a její „Ehm... jak by to asi tak šlo?“

O pár měsíců později zajde Gabriel do Nazareta. A tam máme Marii – mladou dívku bez jakýchkoli zvláštních titulů, influencerství nebo chrámového VIP čipu.

Anděl na ni spustí:

„Zdravím tě, milostiplná!“

A Marie na to (volně parafrázováno):

„Ehm... co, cože?“

Gabriel pokračuje:

„Porodíš Syna Nejvyššího. On bude král navždy.“

Marie:

„Ale já... jako... nemám manžela, víš jak. Jestli mi teda rozumíš.“

Gabriel:

„To se neboj. Duch svatý to zařídí. A tvá příbuzná Alžběta? Ta, co nemohla mít děti? Už je taky těhotná.“

A Marie řekne tu nejsilnější větu celého textu:

„Ať se mi stane podle tvého slova.“

(„OK, Bože, jdu do toho“)

3. Dvě těhotné, jeden chvalozpěv a spousta emocí

Marie se hned vydá za Alžbětou. A když tam dojde, malý Jan v břiše Alžběty začne skákat radostí. (Ten se prostě už na Ježíše těšil.)

Alžběta plná Ducha svatého zvolá:

„Požehnaná jsi mezi ženami!“

Marie odpovídá chvalozpěvem – tzv. Magnificat. A tam shrne celou Boží strategii:

- Bohatým ubere, chudé pozvedne.
- Hladové nakrmí, pyšné pošle domů s prázdným talířem.
- Bůh si vybral pokorné, ne slavné.

(Jako by řekla: „Bůh nehraje na známá jména. Hraje na víru.“)

4. Zázrak číslo 1 je doručen: Jan Křtitel

Devět měsíců mlčení a je to tady – Alžběta rodí. Všichni čekají, že dítě se bude jmenovat Zachariáš junior.

Ale ona:

„Ne. Jan.“

A lidi na to:

„Cože? V rodině žádný Jan není. To přece nejde!“

Zachariáš to potvrdí psaním a v tu chvíli – hlas je zpátky! A hned začne prorokovat o tom, co všechno Jan bude dělat. Jakože připraví cestu Pánu, bude prorok, pomůže lidem pochopit, že Bůh je s nimi.

Co si z toho vzít? (není úplně jisté, že k vám přijde anděl – ale kdyby jo)

- Zachariáš – i zbožní lidé mají pochyby. A Bůh je přesto používá.
- Marie – někdy stačí říct „ano“, i když netušíš, co všechno tím začíná.
- Alžběta – zázraky přichází v tichu. A pak se najednou všechno pohne.
- Bůh – nevybírám „připravené“, ale připravuje „vybrané“.

Hodnocení kapitoly:

- Emoce: 9/10 (překvapení, radost, šok, slzy štěstí)
- Drama: 8/10 (mlčení, andělé, těhotenství)
- Čtivost: 10/10 (jako scénář k vánočnímu filmu – akorát bez sobů)

Nejlepší věta:

„Ať se mi stane podle tvého slova.“

(Marie: nejtěžší a nejodvážnější souhlas v dějinách lidstva.)

Lukáš 2: Když se Bůh narodí v chlévě

A vy si myslíte, že vaše Vánoce jsou letos skromné...

1. Sčítání lidu a lehká nervozita

Císař Augustus se rozhodne, že chce vědět, kolik má daňových poplatníků, takže všichni musí na cestu – i těhotná Marie. Josef vezme Marii na oslátku (nebo pěšky, protože low-cost verze¹⁾) do Betléma, města Davidova, protože tam měl trvalé bydliště.

Tam samozřejmě narváno. Všude. Airbnb²⁾ nefunguje, hotely plné, žádná babička, žádný gauč. Nakonec najdou přístřeší ve stáji. A ano, Ježíš se narodí mezi zvířaty, v seně u hromady hnoje.

„A položila ho do jeslí...“
(„Neměli postýlku, tak ho uložili do krmelce.“)

Takže když příště vaše dítě nedostane postel v IKEA stylu, nezoufejte – Boží Syn taky začínal v jednodušším prostředí.

2. Pastýři, co byli první na místě

Ve stejnou dobu, někde za městem, pár pastýřů drží noční šichtu. Najednou – světlo, anděl a totální šok.

„Nebojte se!“ (První pravidlo každého nebeského zjevení: začni uklidněním.)

„Narodil se vám Spasitel, Kristus Pán.“

A protože jeden anděl nestačí, přiletí celý nebeský sbor a spustí koncert, který by strčil do kapsy i Coldplay³⁾:

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle!“

Pastýři si řeknou: „Jdem to zkouknout.“ (Ale jestli je to nějaká srandička, budeme si stěžovat u Gabriela). A tak vyrazí a najdou Marii, Josefa a dítě v jeslích, jak bylo slíbeno. A pak to všude vykládají. (Spoiler⁴⁾: lidi jsou dost překvapení.)

3. Marie si to ukládá do vnitřního cloudu

5)

Uprostřed všeho toho chaosu a pozornosti si Marie nedělá selfíčka ani nepostuje stories⁶⁾, ale:

„To všechno uchovávala v srdci a přemýšlela o tom.“

(Jinými slovy: silent mode⁷⁾, ale uvnitř jede hluboká teologie.)

4. Obřízka, chrám a dva staří proroci

O osm dní později přichází na řadu obřízka. Jak se bude jmenovat? Ježíš. (Hugo by bylo sice také moc pěkné jméno, ale... Jak anděl slíbil. Žádný další kreativní brainstorming nebyl třeba – Marie už to odkývala andělovi a Josef v Bibli stejně nemluví.)

Pak přinesou dítě do chrámu, jak káže zákon. A tam čeká Simeon – starý muž, který měl od Ducha svatého slíbeno, že nezemře, dokud neuvidí Mesiáše. Vezme Ježíše do náruče a říká:

„Teď už můžu v klidu zemřít. Viděl jsem spásu.“

(Hezké... ale říct tohle čerstvým rodičům? Trochu nečekaná energie.)

Vedle je prorokyně Anna – 84 let, vdova a full-time chrámová modlitebnice. Vidí Ježíše a hned začíná děkovat a mluvit o něm všem, kdo toužili po záchraně Izraele.

5. Když puberták zůstane v chrámu

Ježíš vyrostl. A v jeho dvanácti letech se celá rodina vydá na velikonoční pouť do Jeruzaléma. Po skončení slavností vyrážejí zpátky... ale zapomenou Ježíše.

Josef: Pohodička, tak kluk jde zase s dětmi s Marií a ženskýma, aspoň si můžu dát v klidu doutníček.
Marie: No jo, letí to, tak kluk už jde letos poprvé s Josefem a chlapama. Už holt to není dítě.

Potkají se.

Marie: Kde máš Ježíše?

Josef: Já? No to spíš ty, kde máš Ježíše!

Oba: Asi se budeme muset vrátit do Jeruzaléma. Ještě že to je jenom den cesty

Ano, Božího Syna nechají ve městě. A tři dny ho hledají! (Tohle by byl na rodičovském fóru pořádný flame⁸⁾.)

Najdou ho v chrámu, jak diskutuje s učiteli – a ti zírají, jak může být kluk tak moudrý.

Marie ho pokárá:

„Synu, proč jsi nám to udělal?“

A Ježíš:

„Proč jste mě hledali? Copak nevíte, že mám být v domě svého Otce?“

(Ano, první Ježíšova zaznamenaná slova jsou náznak, že ví, kdo je jeho skutečný Otec.)

Pak se ale vrátí s nimi domů do Nazareta a:

„Byl jim poslušný.“

(Dokonce i Mesiáš musel poslouchat tátu a mámu. A ano, milé děti – než se pustil do spásy světa, tak si nejprve uklidil pokoj.)

Shrnutí na závěr

- **Bůh se narodí do chléva** – žádná sláva, žádné zlaté kolébky. Jen pokora.
- **Pastýři dostávají zprávu jako první** – obyčejní lidé jsou často prvními svědky zázraků (i Tři králové museli počkat).
- **Marie přemýšlí, nepostuje⁹⁾** – někdy je lepší chvíli mlčet než mluvit.
- **Bůh se nezapomene představit** – ať už v chrámu, uprostřed ulice nebo přes anděla.

Hodnocení kapitoly:

- Poetičnost: 10/10 (chlév, andělé, ticho a hvězdy – co víc si přát)
- Drama: 9/10 (těhotná na oslíkovi, ztracené dítě, andělský flashmob¹⁰⁾)
- Pointa: 11/10 (Bůh jde na svět potichu, ale všechno tím změní)

Nejlepší věta:

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem!“

(Protože i nebe někdy pořádá koncertní turné.)

Lukáš 3: Když se prorok rozjede, nebe otevře a začne se vytahovat rodinná historie

Jan křtí, Ježíš přichází a nebe má co říct

Když se čeká na hrdinu – ale prorok místo toho radí, ať si uklidíš v sobě.

Jan Křtitel má svůj moment. Vypadá jako totální survival maniak¹¹⁾: kabát z velbloudí srsti, kožený pásek jak od Mad Maxe¹²⁾, vlasy jako po hurikánu a vousy, co by vystrašily i hipstera¹³⁾. Jeho dieta? Kobylky s medem od divokých včel. Nutriční peklo, prej to má duchovní přesah. Ale mluví tak, že mu lidi visí na rtech. Bez účtu na TikToku¹⁴⁾ nebo Instagramu¹⁵⁾. Říká věci, které by měl slyšet každý – i dnes.

Lidi: „Co máme dělat?“

A Jan neříká: „V sobotu chodte jenom poloviční trasu“ nebo „Počkejte do voleb, to se určitě zjeví Mesiáš.“

Říká úplně obyčejné věci:

Máš všeho dost? Tak nebuď lakomý.
Máš co jíst? Rozděl se.
Děláš v daních? Nebuď zloděj.
Jsi voják? Nevyužívej sílu, nevyhrožuj, buď fér.

(Překlad pro dnešek: učitel – uč pořádně, ajták – nedělej bordel v kódu, instalatér – neopouštěj dům, kde to furt kape, i když už je to po záruce, úředník – nesnaž se nas*at co nejvíc lidí.)

Zní to jednoduše. Dělejte to, co máte dělat, a dělejte to pořádně. Ale právě proto je to tak těžké.

A pak přijde Ježíš. Bez fanfár. Nechá se od Jana pokřtít – a v tom momentě se nebe otevře, Duch svatý přiletí jako holubice a zazní hlas:
„Tohle je můj syn. Fakt jsem na něj pyšnej.“

My taky 😊

Průběžné hodnocení:

- Styl: 9/10 (šaty jak z apokalypsy, jídelníček jak z dokumentu o přežití – ale v očích měl světlo, že lidi skákali do Jordánu jak na festivalu víry)
- Božská scéna: 9/10 (holubice z nebe a hlas jak z nebeského podcastu¹⁶⁾)
- Vzkaz: 10/10 (Nečekej Mesiáše, začni sám u sebe)

Nejpřekvapivější moment:

Bůh začne svou misi... frontou na křest.

Rodokmen Ježíše - Když vám Bible dokáže, že i vaše rodina je ještě celkem fajn

„A vy jste si mysleli, že váš strýc Pepa je problém...“

Po tom nebeském podkastu by se jako završení křtin možná hodil potlesk z nebe – ale Lukáš místo toho s klidem rozbalí seznam jmen delší než účet za svatební hostinu.

1. Ježíš → Josef → Heli → ... a pak je to už jen bláznivá jízda

Lukáš to bere odzadu – začíná u Ježíše a postupuje až k Adamovi (protože „proč ne“). A mezi tím je to fakt jako sledování nekonečného seriálu s hodně divnými postavami:

- Josef – oficiálně „táta“, ale všichni vědí, že to byl spíš adoptivní rodič s kutilskými sklony.
- Heli – buď Josefův tchán, nebo biologický táta, nikdo už neví. Každopádně zapomenutá postava, co má teď aspoň slávu v Bibli.
- David – ten slavný král, co měl aférku s Batšebou a pak nechal zabít jejího manžela. Ano, i hrdinové mají špatné dny.
- Judas (ne ten Jidáš) – ten, jehož synové Onan a Šela se proslavili tím, že nechtěli plodit děti (a Bůh je za to seřval).
- Támar – ta se převlékla za prostitutku, aby nachytala vlastního tchána Judu. Rodinné večere u nich musely být dost awkward.
- Rachab – kananejská špiónka a profesionální podvodnice, co pomohla Izraelcům dobýt Jericho.
- Rút – ovdovělá cizinka, snacha příbuzné Boázovy rodiny, která si v noci lehla k Boázovi a decentně mu připomněla, že by si ji měl vzít za ženu. Nakonec prabába krále Davida.

A to nemluvíme o všech těch zapomenutých jménech, co znějí jako vyvolávač z nějakého fantasy RPG¹⁷:

„Arni, Admin, Kosam... počkej, kdo to vůbec byl?!“

2. Proč tam jsou všechny ty divné postavy?

Lukáš tím říká:

- Bůh nepotřebuje dokonalou rodinu – klidně použije podvodnice, cizince a lidi s pochybnou morálkou.
- Ježíš není jen pro Židy – když v rodokmenu najednou skočíte od Abrahama k Adamovi, je to jasná zpráva: „Spása je pro všechny, i pro ty, co nemají izraelský pas.“
- Historie není černobílá – i ti největší hrdinové Bible měli momentky, za které by se dnes styděli i na sociálních sítích.

(Představte si, že by dnes někdo vyvěsil rodokmen politika a tam by bylo: „Tady má dědečka, co podváděl s daněmi, a prabábu, co byla bordelmamá.“ Bible to dělá úplně stejně!)

3. Proč je ten rodokmen jiný než u Matouše?

- Matouš (píše pro Židy) začíná u Abrahama a zdůrazňuje krále (David, Šalomoun...). Jeho verze je jako oficiální státní dokument.
- Lukáš (píše pro pohany) jde až k Adamovi (= „Ježíš je pro všechny, nejen pro vyvolené“). Jeho verze je spíš jako drb o celebritách.

(A oba si vybírají, co chtějí zdůraznit – protože kdo by s chutí četl 500 jmen v řadě?)

Hodnocení rodokmenu:

- ☐ Zajímavost: 8/10 (je tam drama, sex, podvody – jako dobrý seriál)
- ☐ Důležitost: 10/10 (ukazuje, že Bůh pracuje i skrze bordel)
- ☐ Čtivost: 1/10 (když to čtete poprvé, tak vás po 20 jménech přestane bavit – a podruhé to čte opravdu málokdo)

Nejlepší postavy:

- ☐ Támar – nejlepší podvod v Bibli. Támar byla vdova, které její tchán Juda slíbil, že ji provdá za svého dalšího syna, aby měla potomka. Jenže sliby chyby – Juda to nedodržel. Tak si Támar nasadila závoj, přestrojila se za šlapku a svedla přímo Judu. Výsledek? Dvojčata – a jedno z nich je přímým předkem krále Davida a Ježíše. Takže ano, Támar zachránila celý rod tím nejnepravděpodobnějším způsobem. Bod za vynalézavost!
- ☐ Rachab – špiónka, co změnila dějiny. Rachab byla odvážná žena v Jerichu, která schovala izraelské špióny na střechě pod hromadou lnu. Když město padlo, ona a její rodina přežili – a Rachab se pak stala součástí izraelského národa. A nejen to: její jméno se dostalo rovnou do rodokmenu Ježíše. Z hostinské v nepřátelském městě na matku hrdinů.
- ☐ David – král, co ukázal, že i hříšník může být „muž podle Božího srdce“. David byl pastýř, který sundal obra prakem, stal se králem Izraele a napsal spoustu žalmů. Ale měl i pořádné průšvihy – třeba když svedl vdanou Bathšebu a pak nechal jejího manžela poslat ve válce na smrt, aby si ji mohl vzít. Přesto ho Bůh nazval „mužem podle mého srdce“, protože i přes všechny pády se k němu upřímně vracel. Důkaz, že láska a pokání mají větší váhu než dokonalost.

Lukáš 4: Ježíš vs. ďábel

Když 40denní půst není dieta, ale příprava na největší showdown¹⁸⁾ historie.

1. "Duch ho vyvedl na poušť"

(neboli Boží verze „Challenge accepted!“)¹⁹⁾

Ježíš, plný Ducha svatého po křtu, to nešel raději oslavit do nějaké betlémské vinárny, ale Duch ho (téměř doslova) vykopl na poušť.

- **40 dní bez jídla** – to není půst na nějaký wellness styl, to je extrémní survival show, realita bez jídla a s ďáblem za rohem.
- **Ďábel čeká na svou šanci** – hlad tě tlačí, a on má připravenou lež se šlehačkou.

(Poznámka: Satan tu není nějaký rohatý chlápek s vidlemi, ale spíš jako decentní pán v sáčku. Nejlepší manipulátor všech dob ví, kdy zaútočit. Umí říct přesně to, co chceš slyšet.)

2. První pokušení: "Když jsi Syn Boží, řekni tomuhle kameni, ať je z něj chleba!"

Satanův tah:

- „Hele, asi máš hlad, vid? Tak si prostě *udělej* jídlo. Vždyť můžeš!“
- Podtext: „Použij svou moc pro sebe. Kdo by ti to měl za zlé?“

Ježíšova odpověď:

- „Je psáno: Nejen chlebem bude člověk živ.“ (citace z 5. Mojžíšovy)
- Pointa: „Lidé potřebují víc než jídlo – potřebují smysl.“

(Satan: 0 | Ježíš: 1)

3. Druhé pokušení: "Dám ti všechna království světa... když se mi pokloníš."

Satanův tah:

- „Koukej, všechno tohle může být tvoje! Stačí, když uznáš, že já jsem pán.“
- Podtext: „Proč čekat na kříž? Můžeš mít moc teď a bez bolesti!“

Ježíšova odpověď:

- „Je psáno: Hospodinu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.“
- Pointa: „Pravá moc nepochází z kompromisů se zlem.“

(Satan: 0 | Ježíš: 2)

—

4. Třetí pokušení: "Skoč si dolů z chrámu - vždyť andělé tě zachrání!"

Satanův tah:

- „Hele, Bůh tě přece musí chránit, ne? Tak to dokaž! Udělej spektakl, ať tě všichni obdivují!“
- Podtext: „Lidi milují zázraky na objednávku. Budeš hvězda!“

Ježíšova odpověď:

- „Je psáno: Nebudeš pokoušet Hospodina, svého Boha.“
- Pointa: „Víra není cirkusový trik.“

(Satan: 0 | Ježíš: 3 – KO!)

5. Dábel odešel... ale jen "až do určeného času"

- Satan prohrál, ale ne nadobro. Ještě se objeví (např. v Getsemanech nebo skrze Jidáše).
- Ježíš zvítězil, ale ne díky super-schopnostem, ale protože znal Písmo a držel se ho.

(Mimochodem, dábel perfektně cituje Bibli taky – ale má to vytržené z kontextu. Pozor na to!)

Bonus: Proč to bylo důležité?

- Ježíš ukázal, jak odolávat pokušení – ne silou, ale pravdou.
- Satan nabízel „zkratky“ ke slávě – ale Boží cesta vede přes kříž.
- I dnes se lidé ptají:
 - „Proč se trápit, když můžeš podvádět?“
 - „Proč čekat, když to jde rychle?“
- Ježíšova odpověď stále platí: „Ne všechno, co můžeš udělat, máš udělat.“

Hodnocení kapitoly

- Drama: 10/10 (mentální souboj lepší než Sherlock vs. Moriarty)²⁰⁾
- Poučení: „Znáš Bibli tak dobře, abys odolal lžím?“
- Satanův fail: „Nabídl všechno... a stejně prohrál.“

Když se Ježíš vrátí domů a peklo se rozhostí v synagoze

Ne vždy tě doma přivítají dortem a transparentem. (Klasický homecoming.)

Ježíš se vrací domů jako vítěz. Dábel je sice dočasně KO, ale pokušení jen změnilo taktiku a kulisy: teď se schovává v srdcích lidí, kteří ho znají nejlíp. Teď číhá v očích sousedů, kteří ho pamatují jako kluka s pilkou a hoblíkem.

Bliží se k domovu a všude, kudy prochází, lidé naslouchají. Učí v synagogách²¹⁾, sbírá kladné recenze a duchovní lajky. A tak dojde domů – do Nazareta.

Tam to nejdřív vypadá jako idylka:

„Hele, to je přece náš Ježíš! Ten tesařovic kluk! Už je z něj rabín!“

Jde do synagogy. Podají mu svitek proroka Izajáše a on čte:

„Duch Hospodinův je nade mnou... přináším radostnou zvěst chudým... propuštění zajatým... slepým zrak... svobodu zdeptaným...“

Všichni ztichnou. A Ježíš řekne:

„Dnes se tohle proroctví naplnilo. Přimo tady. Přimo teď.“

Chvíli to vypadá, že mu budou tleskat. Ale pak... drobná poznámka v sále:

„Počkej... tenhle? Ten kluk od Josefa nás chce poučovat? To jako vážně?“

A Ježíš přepne přímo na tvrdý mód:

„Vím, co si teď myslíte: Ukaž nám ty své triky, které jsi dělal jinde. Proč by měl být prorok doma vážený, že jo?“

A přidá příběhy – o tom, jak Bůh posílal proroky k pohanům, ne k Izraelcům.

A najednou je po atmosféře.

Tohle už nebyl ten hodný kluk z Nazareta. Tohle byl někdo, kdo jim právě strhl masku zbožnosti. A oni to vědí. Cítí to. A nenávidí ho za to. „Já z něj mám velmi špatný pocit!“

Lidi (nahlas): „Tak to si dost přehnal chlapečku! Nás chceš srovnávat s pohany? To už je moc. Tohle ti nedarujeme, kluku!“

A z duchovního shromáždění se stane lynčující dav.

Ruce zaťaté, vztek v očích. Hotovo, Ježíši. Skála pod městem vypadá jako dokonalé místo pro rychlý konec kariéry.

Ježíšův klid: „Předpokládáte, že mě zabijete. Já to tak nevidím.“

A Ježíš si jen tak projde jejich středem. Ne jako kouzelník. Spíš jako ten, kdo ví, že jeho hodina ještě nepřišla.

Pointa:

- Někdy tě nejvíc zraní ti, kdo tě nejlíp znají.
- Největší odmítnutí může přijít od těch, kteří tě ještě včera obdivovali a chválili.
- A proroci nikdy neměli lehký homecoming.

□ Drama: 10/10 (od euforie k pokusu o vraždu během jednoho čtení)

□ Zvrat: „Z místního kluka na veřejného nepřítele číslo 1 – za dvě minuty.“

□ Ďábelskost kapitoly: jednou v pustině, podruhé ve svaté budově (a to kapitola ještě nekončí: za chvíli uvidíte!).

□ Sportovní komentář: *A je to tu, vážení sportovní fanoušci – dlouho očekávaný zápas začíná slibně: hostující Ježíš přichází v plné duchovní formě, krásná práce v poli, přihrávka na Izajáše jak z partesu, to se musí líbit... Ale co to vidíme teď? Z tribun se ozývá první pískot, domácí ztrácejí nervy, tlak se stupňuje... ano, jsme svědky dvou naprosto odlišných poločasů! A teď – neuvěřitelné! Domácí přebírají iniciativu, táhnou hosta ven, ženou ho až na kraj hřiště – a pozor! To už je hodně za hranicemi pravidel! To mohl být opravdu ošklivý faul, nebojím se říct, že likvidační!“*

„Rozhodčí mlčí, ale Ježíš... Ježíš odchází ze hřiště a kráčí dál. Žádný protest, i když teď by byl určitě na místě – jen ticho tam, kde ostatní křičí. A s tímto tichým gestem nám dává jasně najevo: zápas ještě neskončil.“ (Přijdou ještě horší chvíle).

Lukáš 5: Když ti Ježíš vleze do lodi, do domu a do života

Když tě někdo vytáhne od špinavých sítí rovnou do týmu, co mění svět.

1. Zázrak rybolovu (aneb „Proč poslouchat random kazatele u vody“)

Ježíš se prochází kolem Genezaretského jezera, kde Šimon (Petr) a spol. vylepšují svůj LinkedIn profil²²⁾ – „Rybáři s praxí, hledáme lepší kariéru“.

Ježíš: „Hodte sítě na druhou stranu.“

Petr: „Pane, my jsme lovili celou noc a nic. Ale když myslíš...“

Result?

- Tolik ryb, že se sítě trhají a lodě klesají ke dnu.
- Petr: „Odejdi ode mě, Pane, já jsem hříšný člověk!“ (Klasická reakce, když tě Bůh zahrne požehnáním.)
- Ježíš: „Neboj, od teď budeš lovit lidi.“

Pointa:

- Bůh často jedná až potom, co uděláme, co nám říká (i když to nedává smysl).
- Petr, budoucí „skála církve“, je zatím jen vyděšený chlap s mokrejma nohama.

2. Uzdravení malomocného (když Ježíš porušuje všechny hygienické předpisy)

Přichází malomocný (tehdejší verze „neklíkejte na něj, je to sociální outcast“²³⁾).

Malomocný: „Pane, pokud chceš, můžeš mě očistit.“

Ježíš: (dotkne se ho) „Chci. Buď čistý. A běž se ukázat knězi, ať máš papíry v pořádku.“

Šokující momenty:

- Dotkl se ho! – To se nesmělo. Malomocní byli jako „živí mrtví“.
- Uzdravení na místě – Bylo to rychlejší než našeptávač v Google Docs²⁴⁾.
- Ježíš mu řekl: „Nikommu to neříkej...“ – Což samozřejmě nevyšlo. Chlapík to rozeslal všem známým. Asi i neznámým. A možná si založil i první biblický blog²⁵⁾.

Proč to tajit?

- Ježíš nechtěl být jen zázračný lékař, ale Spasitel.
- Lidé ho chtěli využít pro uzdravení, ale neposlouchat jeho poselství.
- Výsledek: Davy: „Super, uzdravuje! Můžeme ignorovat ty jeho řečičky!“

Bonusová scéna:

Farizeové po této události: „Ten chlap právě porušil všechny hygienické předpisy najednou! Takže... Jo, a navíc, tenhle 'zázrak' je neplatný, protože nebyl schválený rabínskou komisí!“

3. Uzdravení ochrnutého (a největší demoliční akce v Kafarnaum)

Scéna: Přecpaný dům, kde Ježíš káže. Najednou – řinčení na střeše!

- 4 chlapi rozkopou střechu a spouštějí dolů ochrnutého na lehátku.
- Ježíš: „Synu, tvé hříchy jsou ti odpuštěny.“

Farizeové: „To je rouhání! Kdo může odpouštět hříchy než Bůh?!“

Ježíš: „Co je lehčí? Říct odpouštím ti, nebo vstaň a chod?“

Pak řekl ochrnutému: „Vstaň, vezmi své lože a jdi domů!“ (A to prostěradlo seber taky, ať to tu neleží jak po festivalu).

Result?

- Chlap vstal, složil lehátko a šel – a všichni koukali jako když v IKEA²⁶⁾ vidí někoho sestavit skříň bez návodu.
- Dav: „Dnes jsme viděli něco neuvěřitelného!“

Pointa:

- Ježíš odpouští hříchy – to je větší zázrak než uzdravení.
- Někdy Bůh musí nejdřív odstranit „střechu“ naší nevěry, abychom k němu mohli přijít.

Povolání Leviho (celníka, co všem ležel v žaludku)

Levi (později Matouš) sedí v celnici a vymáhá daně pro Římany (tehdejší verze „nejnenáviděnější povolání“).

Ježíš: „Pojď za mnou.“

Levi: „To jako fakt? Já?!“

Ježíš: (v klidu) „Fakt.“

Pak uspořádal večírek pro všechny své známé (prostitutky, výběrčí daní, hříšníky...).

Farizeové (se svatozáří už od snídaně): „Proč jíte s takovými lidmi?!“

Ježíš: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšníky.“

Pointa:

- Boží milost je pro ty, kdo ví, že ji potřebují. (Není to odměna za výkon. Je to záchranný kruh pro ty, co ví, že se topí.)
- Církev není museum svatých, ale nemocnice pro hříšníky.

Nové víno (a proč farizeje štve, že Ježíš nerespektuje tradice)

Farizeové: „Tvoji učedníci se nepostí jako Janovi nebo naši!“

Ježíš: „Můžete ženichovy přátele nutit postit se, když je ženich s nimi? Ale přijdou dny, kdy jim ženicha vezmou...“

Pak dodal:

- Nikdo nedává záplatu z nové látky na starý šat. Nebo snad chcete vytáhnout MP3 z gramofonu, který patřil ještě Mojžíšově babičce?
- Nové víno se nedává do starých měchů. Je snad mezi vámi někdo, kdo by si instaloval TikTok do tlačítkového telefonu?

Co tím chtěl básník říci?

- Tohle není jen upgrade starého programu. Je to úplně nový operační systém. Jeho poselství je radikálně nové – nejde to nacpat do starých náboženských struktur.
- Boží jednání s lidmi má novou verzi – a tradiční náboženské šablony to nezvládají.

Hodnocení kapitoly

- Akce: 10/10 (zázraky, konflikty, bourání střech!)
- Poselství: „Bůh volá právě tebe, i když si myslíš, že jsi moc špatnej.“
- Nejvtipnější moment: Farizeové, co řeší, proč Ježíš jí s „těmi špatnými lidmi“.

Lukáš 6: Kdo poslouchá, staví na skále. Kdo ne, má chalupu v záplavové zóně.

První budou poslední a poslední první. Sorry jako.

1. Když si Ježíšova parta v sobotu dělá vlastní müsli

Jednou v sobotu jdou učedníci s Ježíšem přes obilné pole. Mají hlad, a tak trhají klasy, mnou zrní mezi prsty a jedí. Tohle není fastfood – to je zoufalství s vlákninou.

Farizeové už to ale sledují s pohoršením větším než food blogger nad rozvařenými těstovinami:

„To se přece v sobotu nesmí! To už si můžete rovnou otevřít pekařství s věrnostní kartou!“

Ježíš (klidně):

„A přitom je to jen pár zrněk v dlani. Klid, pánové. Hlad má přednost před liturgickým protokolem.“
„David taky jedl posvátné chleby, když měl hlad. A Syn člověka je pánem nad sobotou.“

(V překladu: „Pánové, tady příručku píšu já.“)

2. Jestli už to s tou sobotou tak trochu nepřehání?

Další sobota, další problém.

Ježíš přijde do synagogy a hned ho zaujme:

Je tam muž s ochrnutou pravou rukou – a několik farizejů, co sedí vzadu a sledují vývoj událostí ostřeji než bezpečnostní kamera v klenotnictví.

Ježíš zná jejich myšlenky, ale místo, aby se stáhnul, si toho muže postaví doprostřed.

„Je dovoleno v sobotu konat dobro, nebo zlo? Život zachránit, nebo ho nechat chcípnout?“

Ticho. Takové to hluboké, nepříjemné ticho, kdy by bylo slyšet i spadnout svitek.

A pak Ježíš řekne:

„Zvedni ruku.“

Ruka se narovná.

Muž zírá. Dav zírá. Farizeové zírají.

A hned píšou zápis ze schůze.

ZÁZNAM UDÁLOSTI - JEN PRO INTERNÍ POUŽITÍ

Sekce: Náboženský dohled – pododdělení Sobota

Datum: Sobota, 5. července, léta Páně 32 (po Kristu)

Místo: Synagoga, Galilea

Subjekt sledování: Ježíš z Nazareta (dále jen „Subjekt“) – putující kazatel, činnost veřejná, ideově nestabilní

PRŮBĚH UDÁLOSTI:

V uvedený den se Subjekt neohlášeně dostavil do prostor místní synagogy, čímž opět narušil standardní průběh sobotního shromáždění. Přítomní svědci potvrzují, že jednal s jistotou a patrným záměrem přitáhnout pozornost.

V místnosti se nacházel muž s dlouhodobě nefunkční pravou horní končetinou (tzv. „odumřelá ruka“). Přítomní zákoníci a členové farizejské obce, kteří Subjekt v minulosti již opakovaně sledovali, byli v očekávání dalšího narušení řádu.

Subjekt si uvedeného muže záměrně vybral, vyzval jej, aby se postavil do středu shromáždění, a následně pronesl rétorickou otázku:

„Je dovoleno v sobotu činit dobro, nebo zlo? Život zachránit, nebo ho zahubit?“

Otázka byla pronesena provokativním tónem, s cílem narušit veřejný dojem o stabilitě náboženské interpretace Zákona. Odpověď nebyla vyžadována – šlo o rétorický manévr.

Bez dalšího varování Subjekt vyzval muže slovy:

„Zvedni ruku.“

Následně došlo k údajné spontánní změně zdravotního stavu. Muž zvedl pravou ruku, která se do té doby jevila jako nefunkční. Je třeba poznamenat, že celá akce proběhla bez doprovodných modliteb, bez fyzického kontaktu a bez jakékoli liturgické přípravy.

Je vysoce pravděpodobné, že šlo o předem připravenou situaci. Zdánlivě uzdravený jednal klidně, bez známek překvapení či bolesti. Koordinace s publikem a načasování zásahu působily dojmem inscenace za účelem propagace.

VYHODNOCENÍ:

Incident měl znatelný emocionální dopad na přítomné osoby. Došlo k:

- narušení sobotního klidu,
- přesunu pozornosti z řádných autorit k Subjektu,
- zpochybnění zavedeného výkladu Zákona před veřejností,
- a posílení jeho vnímání jako osoby s vyšší autoritou než náboženské vedení.

Z dlouhodobého pozorování Subjektu vyplývá, že:

- **vykazuje trvale negativní postoj k tradičnímu náboženskému rámci,**
- **systematicky ignoruje výklad zákona podaný kompetentními osobami,**
- **vyhledává konflikty s autoritami, zejména o svátcích a dnech odpočinku,**
- **a získává sympatie laické populace prostřednictvím neprověřených zásahů.**

ZÁVĚR:

Subjekt představuje potenciální hrozbu pro stabilitu náboženského řádu a vnímání autority zákona. Doporučuje se:

- pokračovat v diskrétním sledování,
- shromažďovat další důkazy o manipulativním jednání,
- a ve spolupráci se sanhedrinskou skupinou „**Obnova pořádku**“ zvážit důslednější zásah, včetně **omezujících opatření nebo exemplárního vyšetření před veřejností.**

Zpracoval: anonymní zákoník

Schválil: anonymní farizej

K dalšímu opatření předáno: oddělení Strategické liturgie a veřejného mínění

Pointa:

Ježíš nezrušil sobotu. Jen ukázal, že Bůh není otrokem vlastního kalendáře.

Po sobotním dramatu s uzdravenou rukou by si někdo dal den volna.

Ježíš ne.

„Vystoupil na horu a modlil se celou noc.“

Celou. Noc.

(Zřejmě neměl problém s usínáním, ale s výběrem týmu.)

Žádný náhodný scrolling. Bez talentových testů. Jen – celonoční spojení s Otcem. Což je dost velká výhoda oproti běžnému personalistovi.

Ježíš:

„Ty, Šimone... (to se tak blbě vyslovuje, navíc jste tu dva, tak to časem změníme na Petr),
ty, Ondřeji (ať to máte v rodině, když jste bráchové),
ty, Jakube (bouřliváku jeden),
ty taky, Jane (ty bys třeba mohl napsat i nějaké to evangelium),
ty, Filipe (miluju ty tvoje otázky),
ty, Bartoloměji (mám rád ty tvoje schovávačky - jednou Natanael, jednou Bartoloměj, skutečně pravý Izraelec bez Isti – ale ty kecy na Nazaret sis mohl odpuštit),
ty, Matouši (ty kluku celnická, konečně někdo, kdo umí vyplnit daňové přiznání),
ty, Tomáši (cože, proč tomu nemůžeš uvěřit? Snad tě někdy překvapím.),
ty, Jakube Alfeův (jasně, říká se „mlčeti zlato“, ale občas bys něco mohl prohodit),
ty, Šimone zvaný Zélóte (to víš, mám slabost pro radikální nacionalisty),
ty, Judo, synu Jakubův (ty bys mohl být patron beznadějných případů),
no a ty taky, Jidáš. (Ano, i ty. A mohl bys mít na starosti společnou kasu, jestli ti to udělá radost).“

Na první pohled to sice není úplná influencerská elita. Ale na ten druhý... skoro výlupek všech ctností. Až na pár drobností a zanedbatelných charakterových vad. (Zrádci, křiklouni, fanatici, co se hádají o místo v nebeském zasedacím pořádku, zbabělci, kteří se při prvním problému rozutečou... ale jinak skvělý tým.)

1. Úvodní šok: „Blahoslavení chudí, hladoví a plačící?!“

Ježíš vybere 12 učedníků (ano, ten #SquadGoals tým) a pak spustí proslov, který převrací hodnoty naruby:

- „Blahoslavení chudí, vaše je Boží království!“

(Dav: „Takže... čím víc mi UberEats zruší objednávku, tím víc požehnání?“)

- „Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, budete nasyceni!“

(Někdo v řadě: „Pane, já fakt hladovím TED. Máš něco k snědku?“)

- „Blahoslavení, když vás lidé nenávidí... veselte se!“

(Petr si šeptá: „To je nějaká nová forma motivace?“)

Farizejská reakce: „Tohle je kacířství! Požehnání je za bohatství a úspěch, ne za chudobu!“ Ježíš: „Hold my wine...²⁷⁾

„Běda bohatým, sytým a smějícím se“

Největší buzzkill²⁸⁾ historie.

Ježíš nezastaví a spustí „běda“ sekci, která zní jako starověký roast:

- „Běda vám, bohatí! Už máte svou útěchu.“

(= „Váš jediný balzám na duši je váš účet v bance.“)

- „Běda vám, kdo se nyní smějete! Budete plakat.“

(= „TikTok výzvy vás nespasí.“)

Proč tohle říká?

- Boží hodnoty jsou opak světa - co svět vyzdvihuje, Bůh často odmítá.
- Varování před falešnou jistotou - pokud tvoje štěstí stojí jen na majetku/smíchu, je to domeček z karet.

3. „Milujte své nepřátele“ - Když Ježíš navrhuje nemožné

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: Miluj svého bližního... Ale já vám říkám: Milujte své nepřátele!“

Dav: „...cože?“

Ježíš pokračuje:

- „Tomu, kdo tě bije do tváře, nastav i druhou.“

(= „Nechod do fyzického střetu, ale nech ho vypadat jako idiota.“)

- „Kdo ti bere plášť, nech mu i košili.“

(= „Nenech se zotročit pomstou.“)

- „Dávejte, a bude vám dáno.“

(= „Štědrost tě neničí, ale osvobozuje.“)

Petr: „Pane, to je fakt těžký...“

Ježíš: „No shit, Sherlock. Proto to říkám.“

4. „Soudit nebudete - a nebudete souzeni“ (Instagram farizejů dostává zásah)

Ježíš: „Nesudte, a nebudete souzeni!“

Farizeové: „Ale my musíme soudit! Máme na to hashtag #ZnámeBibliNejlíp!“

Ježíš: „Vidíte třísku v oku bratra, ale trám ve svém nevidíte.“

(= „Nejprv řeš svou pokryteckou morálku, pak můžeš poučovat druhé.“)

Příklad:

- Když farizej odsuzuje celníka, ale sám podvádí manželku.
- Když křesťan hejtuje hříšníky, ale sám žije v sebelásce.
- Když někdo mluví o svatosti, ale na Googlu musí pro sichr vymazat historii prohlížení (protože jeho kázání by znělo trochu jinak).

Pointa:

- Bůh nesnáší pokrytectví víc než otevřený hřích: Nejhorší není hřích - ale svatouškovství, které ho maskuje.
- Bůh má větší problém s náboženským pokrytectvím než s lidmi, kteří hřeší na rovinu (a na rovinu toho litují).

První krok k tomu, abys byl světlem světa? Vypnout reflektor namířený na chyby ostatních. (A možná i trochu přitlumit světýlko vlastního ega.)

Bonus:

Farizeové po tomto kázání: „To je nenávistný projev! Nahlásíme ho na Twitter za hejt! Musíme to udělat!“

5. „Stavíte na skále, nebo na písku?“ - Nejlepší stavební metafora všech dob

Ježíš zakončuje:

- „Kdo slyší má slova a činí je, je jako muž, který stavěl dům na skále.“

(= Když přijde bouře, tvůj život se nerozsype, i kdyby to měla být krize středního věku, pomalá wifi, nebo dokonce špatná špatná recenze na Google Maps.)

- „Kdo slyší a nečiní, je jako ten, kdo stavěl na písku.“

(= Jedna krize a jsi v háji. Stačí jedna špatná investice do kryptoměn, jedna daňová kontrola, nebo jedna manželka, která našla tvou historii prohlížení, a je po legraci. Exekuce, rozvod a nájem na ubytovně.)

Pointa:

Víra bez činů = pískoviště. Víra, která jde do praxe = beton.

Učedníci: „Takže... máme začít kopat základy?“

Ježíš: (v duchu: „proč jsem si vybral zrovna tuhle partu?“) Nahlas: „Metafory, kluci. Víte co jsou to metafory?“

Hodnocení kapitoly

Radikálnost: 10/10 (Ježíš rozbil status quo jako tank v obchodě s porcelánem)

Aktualita: „Miluj nepřátele“ je po 2000 letech pořád stejně nerealistické.

Nejvtipnější reakce: Farizeové, kteří koukají, jako když jim někdo vypil pivo. (Nebo jako když jim ulítly včely).

Lukáš 8: Démoni brečí, bouře řve a Ježíš má pořád chill

Setníkova víra aneb „Pane, ani se neobtěžuj chodit, stačí slovíčko!“

V Kafarnaum se Ježíše dožaduje římský setník (pohanský voják s českým rozměrem – „dej mi rozkaz a je to“).

- Problém: Jeho sluha umírá.
- Řešení: Pošle židovské starší, aby Ježíše přivedli.

Starší: „Zaslouží si to, vždyť nám postavil synagogu!“ (První případ sponzorského vlivu v Bibli.)

Ježíš je na cestě, když přijde setníkův vzkaz:

„Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu. Řekni jen slovo a můj sluha bude uzdraven.“

Ježíšův výraz: „Wait... what?“

Otočí se k zástupu: „Takovou víru jsem v Izraeli nenašel!“

Result? Ježíš to neřešil ambulantně. Sluha je uzdraven na dálku, ani nemusel vyplnit modlitební formulář.

Pointa:

- Víra není o rituálech, ale o důvěře v Ježíšovu moc.
- Pohan předčí „věřící“ – trapas pro farizeje.

Mladík z Nainu: Když Ježíš kazí pohřeb
„Chlapče, pravím ti, vstaň!“*

Děj:

- Ježíš narazí na pohřební průvod: vdova pochovává svého jediného syna.
- Dav pláče, jakoby právě skončil poslední díl romantického seriálu. Ježíš řekne: „Neplačte.“ (a pak se dotkne már – což je rituálně nečisté)
- Mrtvý mladík se posadí, tváří se jako po nečekaném probuzení na pondělní přednášce, a začne mluvit.
- Matka má menší srdeční zástavu, ale na další pohřeb to není – místo toho se z trzny stává bujará rodinná oslava.

Farizeové (zuřivě píšící na svůj farizejský blog): „Tak tohle přehnal, to už je fakt moc.“
Uzdravovat? Dobře. Kázat? Budiž. Ale kazit lidem pohřeb?! Tady se ruší pohřební řád!

Pointa:

Když někomu vadí radost, možná nehledá pravdu – ale problém.

A Ježíš? Ten si teprve začíná rozjíždět. Program pokračuje.

Lukáš 7: Prorok má otázky, voják má víru, žena má srdce - a Ježíš chápe každého

Jan Křtitel v krizi: „Jsi Mesiáš, nebo máme čekat jiného?“
Když prorok ztratí jistotu a ani kobyly nepomáhají.

Jan sedí v kriminálu²⁹⁾. Je to ten samý Jan?

Ten drsník z pouště v kabátu z velblouda, s hlasem jak siréna co jedl kobyly na sucho? Ten, co hlásal, že už přichází ten pravý a pak na něj ukázal před všemi?
Jo, ten.

Heroda totiž docela rozladilo, že mu někdo připomněl, že by neměl spát s manželkou svého bratra.

Jan na to šel dost natvrdo:

„Tohle je cizoložství³⁰⁾, kámo. A koruna na tvé hlavě z toho ještě nedělá spořádanou idylku.“

Herodes chvíli přemýšlel:

OK. Zavřete ho.

Proroci to vůbec nemají lehké. Mají mluvit pravdu i tehdy, když by bylo pohodlnější mlčet. A když to řeknou nahlas, skončí... no, třeba za katrem.

Jan rozhodně není první, ani poslední, koho za spravedlnost zavřou.

Protože o Bohu se ještě mluvit může (někdy). Ale probírat královské sexuální vztahy?

A tak Jan sedí. A čeká. A přemýšlí.
 A najednou jako by to byl někdo jiný.
 Ne ten drsník z pouště. Ale člověk se spoustou otázek. Posílá své lidi s jedinou prosbou:

„Jsi to opravdu ty, nebo máme čekat jiného?“

Ježíš mu nepošle seznam funkcí ani korunovační selfie³¹⁾.

Nepošle ani emoji³²⁾ koruny.

Řekne prostě:

„Slepí vidí, chromí chodí, mrtví vstávají, chudým se hlásá dobrá zpráva.“

Jan to pozná: přece citace z Izajáše!

Odpověď pro proroka³³⁾, který potřebuje vědět, že všechno má pořád smysl.

Jinými slovy:

„Jo, jsem Mesiáš. Ale ne s mečem. S dotekem.

Ne ten, co rozdává rány, ale co zvedá z prachu.“

A pak se Ježíš otočí k ostatním:

„Mezi těmi, kdo se narodili z ženy, není nikdo větší než Jan. Ale i ten nejmenší v Božím království je větší než on.“

Pointa:

- I ten největší prorok (a největší člověk narozený z ženy) může pochybovat.
- Pravá víra není absence pochybností, ale odvážné setrvání navzdory nim.
- A Bůh někdy nemluví... ale jedná.

Pravda je krásná věc.

Ale v kriminále na ni člověk získá trochu jiný náhled.

Průběžné hodnocení kapitoly:

- Drama: 9/10 – prorok ve vězení, víra na hraně, napětí jak v psychothrilleru
- Scénář: 10/10 – dialogy jako břitva, skvělé repliky, hluboké podtexty, žádná vata
- Erotika: 1/10 – Herodes měl asi jinou představu než režisér i vypravěč. Místo erotiky přišlo kázání.

Divácké recenze:

□□□□ „Když i prorok začne pochybovat, vím, že v tom nejsem sám.“ – anonymní učedník

□□☆☆ „Kvalitní zpracování, ale některé věci mohly být řečeny... decentněji.“ – anonymní farizej

□□☆☆☆ Lukáš jako by snad natáčel nějaký křesťanský film: žádné speciální efekty, žádná exploze násilí, krev neteče, jen dialogy a tiché pochybnosti. Režisér Marek by ho vyhodil z Hollywoodu za minutu – kdo chce dneska sledovat proroka ve vězení, když může mít Salome³⁴⁾, polonahou tanečnici s useknutou hlavou na zlatém podnose a krev stříkající na hosty? Přiznávám, herecké výkony tu jsou – ale do háje, přidejte aspoň jeden jump scare³⁵⁾! Jak tohle vůbec mohl někdo schválit do distribuce? – Cinematografický purista³⁶⁾ milující Snyderův styl³⁷⁾

☐☆☆☆☆ „Uznávám, všechny ty texty nebyly špatné. Jen měl Jan vědět, kdy skončit. A hlavně – mluvit slušně. Takhle se o králích přece nemluví!“ – Herodes (přes PR oddělení)

Hříšnice, co rozbije farizejům iluze o sobě i o Bohu

„Odpuštěno jí bylo mnoho, proto mnoho miluje.“

Farizej Šimon pořádá večeři. Pozve Ježíše.

Proč? Možná chtěl duchovní zážitek. Možná jen sbírá zářezy do náboženského TripAdvisoru. A možná prostě potřeboval zpestřit seznam hostů.

Žádná voda na nohy, žádný pozdrav, žádný olejíček. Hostitel roku to opravdu není.

(Tehdejší verze: “Nazdar, posad se, ale fakt se tu nechovej jako doma.”)

A pak to přijde.

Vtrhne tam žena. Známa žena. Prostitutka. Proto je lepší dělat, že ji neznají. Už od pohledu vypadá dost šlapkoidně.

Lidé šeptají. Farizej bledne. A Ježíš... mlčí.

Ženská začne plakat. A ne decentně. Slzy jí padají přímo na Ježíšovy nohy. (Šimon (v duchu): „Asi si myslí, že tohle je wellness procedura.“)

A pak... je utírá vlastními vlasy.

A pak... nohy maže drahým parfémem.

(Celoroční plat ve flašce. A teď to lije na nohy cizího chlapa.)

Farizej Šimon pořád mlčí. Ale uvnitř si myslí:

„Kdyby byl prorok, věděl by, co je zač. A hlavně – nenechal by se na veřejnosti líbat od ženské, která má minulost delší než seznam zákonů v Leviticu.“

Ježíš, který umí bez dvoufázového ověření číst i myšlenky, spustí:

„Šimone, mám pro tebe příběh...“

„Dva dlužníci. Jeden dluží 500 denárů. Druhý 50. Oběma to věřitel smázne. Kdo bude víc skákat radostí?“

Šimon (opatrně, tuší nějakou past):

„No... asi ten s tím větším dluhem.“

Ježíš:

„Bingo.“

A pak ukáže na ženu – a rozpitvá celý trapas od začátku:

„Nepodal jsi mi vodu – ona mě omyla slzami.

Nepolíbil jsi mě – ona mě líbá bez přestání.

Nedal jsi mi olej – ona mi natřela nohy parfémem.“ (Ano, flakon limitovaná edice Baccarat od Diora. To je víc peněz než tvůj roční daňový základ.)

„Její hříchy jsou jí odpuštěny. Protože tolik miluje.“
„Komu se odpouští málo, málo miluje.“

A pak, s klidem Jamese Bonda:

„Tvé hříchy jsou ti odpuštěny.
Tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji.“

Hosté u stolu:

„Počkat... on odpouští hříchy?! Na to snad ani ještě nemáme paragraf! Snad si nemyslí, že je Bůh?“

HODNOCENÍ VEČEŘE U FARIZEA ŠIMONA

(Recenze na HolyAdvisor.cz - ☆☆☆☆ - „Čekal jsem duchovní večeři, ne emocionální demolicí.“)

Lokalita: ★★☆☆☆

Dobrá čtvrť, klidná ulice. Synagoga za rohem. Jen ten interiér spíš připomíná čekárnu u soudu.

Jídlo: ★★☆☆☆

Polévka vlažná. Chléb lehce okoralý. Olej chyběl.

Obsluha: ★☆☆☆☆

Hostitel jako by spíš chtěl hosty odradit. Přátelská atmosféra a pocit, že vás vidí rádi vypadá úplně jinak. Jedna hvězdička, protože systém neumožňuje zadat nulu.

Atmosféra: ★★☆☆☆ (5/5 pro milovníky trapných zvrátů, 1/5 pro každého, kdo chtěl normální večer).

Hygiena: ★☆☆☆☆

Mytí nohou: vynecháno (až na VIP hosta), voda - „jen na vyžádání“, toaleta: nehodnocena (na dvorku).

⚠ Upozornění pro budoucí hosty:

Nedoporučuji pro příznivce:

- liturgického minimalismu
- náboženství bez rizika

Chcete ještě něco dodat, co by dalším návštěvníkům pomohlo?:

Pokud hledáte autentický zážitek, raději zkuste hostinu u bývalého celníka Leviho (podnik se teď jmenuje U Matouše). Tam aspoň teče víno, hříšníci se nechovají jako by byli na pohřbu a je tam tak nějak lepší zábava ☐

Proč je celá tato kapitola důležitá?

- Setník: Víra není o rase, náboženství nebo postavení.
- Vdova z Naimu: Ježíš má moc nad smrtí.
- Jan Křtitel: I velcí věřící mohou pochybovat.
- Hříšnice: Láska k Bohu roste z prožitého odpuštění.

Lukáš 8: Démoni brečí, bouře řve a Ježíš má pořád chill

„Klid, kámo, já mám nadpřirozený cheat codes.“ - *Bůh, když se všichni topí*

1. Ježíš sestavuje svůj „A-Team“ (aka rybářská mafie + sugar mommy squad) - Petr - mluví rychleji, než myslí, ochotný chodit po vodě (dokud se nepodívá dolů). - **Jan a Jakub** - „Synové hromu“, protože kdo by nechtěl přezdívkou jako z WWE? - **Marie Magdaléna** - ex-démonická skupie, teď Ježíšova hypewoman. - **Joanna** - financuje misi z manželova účtu (Herodův správce si asi nic nevšiml).

„Ano, Boží království běží na ženské peníze už od začátku. Deal with it.“

2. Rozsévač (aneb „Proč 75% lidí skončí jako memes“) Ježíš: *„Takže, chlapi, představte si farmáře, co hází semínka jak ožralej v parku...“* - **Na cestu** - ptáci sežerou. *„To jsou ti, co na kázání usnou a pak brečí, že 'nic necítí'.“* - **Do trní** - udusí se. *„TikTok, Netflix a kariéerní grind je zabily dřív, než stačili vykouknout.“* - **Na skálu** - uschne. *„Křesťan do první krize, pak ghostne Boha i církve.“* - **DO DOBRÝ PŮDY** - 100x úroda. *„To jsou ti, co čtou Bibli a neřeší, jestli je to woke.“*

Učedníci: *„Pane, proč na ně mluvíš v riddles?“* Ježíš: *„Protože někteří lidi jsou jako ta cesta - i kdybys jim to nakreslil, stejně to nepochytí.“*

3. Bouře na jezeře (když příroda zjistí, že Ježíš je admin) - Učedníci: *„Pane, umíráme!“* (lod' se potápí, vlny vyšší než Petrův dluh). - **Ježíš:** *spí jako mimino* (protože unavený z mazání hříšníkům). - **Petr ho budí:** *„HEJ, MY TU CHCÍPNEME!“* - **Ježíš:** *„Probud' se, bouře.“* - **Bouře:** *„Sorry, mistře!“* *okamžitý klid*

Ježíš: *„Kde máte faith? To byste se posrali, kdybyste viděli, co bude za pár let.“*

Učedníci: *„Kdo je sakra tenhle chlap?!“* (spoiler: ještě pořád nechápou).

4. Démoni z Gerasy (nejošklivější break-up všech dob)

- Místní psycho:** bydlí v hrobech, řetězy trhá jak Hulk.
- Démoni:** *„Ježíši, nech nás být! Nechceme do pekla, tam je to ještě horší než tady!“*
- Ježíš:** *„Jak se jmenuješ?“*
- Démon:** *„Legie.“* (protože „Banda hajzlů“ by znělo míň cool).
- Ježíš:** *„Jděte do těch prasat.“*
- Prasata:** *„Nope!“* *skáčou do jezera*
- Démoni:** Uvidíme se v pekle, kámo

Místní: *„Hele, ten magor je najednou v klidu... ALE NÁŠ SLANINOVÝ BUSINESS!“* - **Vyhodí Ježíše:** protože prasata > duše.

5. Dva zázraky v jednom (Jairova dcera a žena, co měla periodu 12 let) Žena: - 12 let krvácí, lékaři ji ojebali o všechny peníze. - Šmátrá po Ježíšovi v davu. *„Když se aspoň dotknu jeho tepláků...“* - **Jo!** Uzdravená. - **Ježíš:** *„Kdo na mě šáhl?“* - **Petr:** *„Kámo, dav tě mačká jak Black Friday v Kauflandu.“* - **Ježíš:** *„Někdo se mě dotkl s faith.“* - **Žena:** *„Já... já jen...“* - **Ježíš:** *„Good job, sis to zasloužila.“*

Jairova dcera: - Umírá, Ježíš jde pomoci, ale mezitím zemře. - **Poslíček:** *„Už je mrtvá, neotravuj.“* -

Ježíš: *„, ne.“* - Přijde, řekne: *„Holka, vstávej, TikTok čeká.“* - **Dívka:** *vstane* - **Všichni:** *„WTF?!“* - **Ježíš:** *„Dejte jí něco k jídlu.“* (protože vzkříšení je náročný).

—

Hodnocení kapitoly: □ **Drama:** 11/10 (démoni, smrt, panika – lepší než Netflix) □ **Nejvtipnější moment:** Démoni, co se bojí pekla víc než Ježíše. □ **Mindfuck:** *„Peklo je tak strašný, že i zlý duchové radši skočí do prasat.“*

Lukáš 9

Záchvat na veřejnosti a neschopný tým (Lk 9,37-43a)

Druhý den po proměnění Ježíš sejde z hory a vítá ho rozběsněný dav. Jeden zoufalý otec volá: „Mistře, můj syn má démonický epileptický záchvat deluxe. Křičí, padá, pění – a já už nevím, co s ním!“ A perlička:

„Poprosil jsem tvoje učedníky... ale nedali to.“

Ježíš si povzdechne:

„Tohle pokolení... kolik ještě?“

(Překlad: *Kolik dní ještě do důchodu?*)

Pak se otočí k chlapci, napřímí se, pohrozí démonovi — a kluk je v pořádku.

Jako když restartuješ zavirovaný telefon.

A všichni... u vytržení.

—

Předpověď č. 2 - stále nepochopena (Lk 9,43b-45)

Všichni žasnou – a Ježíš jim říká: „Zapište si to: Syn člověka bude vydán lidem.“ Učedníci mlčí. Nerozumí. Bojí se zeptat. Jako studenti, když kantor řekne „to bude u zkoušky“ – ale nikdo neví, co tím myslel.

—

Spor o to, kdo je větší (Lk 9,46-48)

Na cestě se učedníci začnou hádat. Téma? **Kdo z nás je největší?** Ježíš vezme dítě. Postaví ho vedle sebe a řekne:

„Kdo přijme takové dítě, přijímá mě. A kdo přijímá mě, přijímá Otce.“

„Nejmenší mezi vámi je největší.“

Zatímco oni chtěli být v nebi na VIP listu, Ježíš jim říká, že víc než titul je otevřená náruč.
Leadership podle Ježíše: začíná u pokory, ne u pozice.

Není náš - zakázat mu to? (Lk 9,49-50)

Jan má dilema: „Viděli jsme někoho, jak vyhání démony ve tvém jménu – ale nechodí s námi. Tak jsme mu to zakázali.“ Ježíš pokrčí rameny:

„Nezakazujte. Kdo není proti vám, je s vámi.“

(Volný překlad: *Ne každý, kdo není v naší partě, je náš nepřítel. Někdy stačí, že má stejné srdce.*)

Tvrdé čelo pro Jeruzalém (Lk 9,51-56)

Blíží se čas odchodu – a Ježíš *nastaví tvář jako pazourek*. Směr: Jeruzalém. Na cestě do města hledá ubytko v Samařanské vesnici. Samařané řeknou: „Ne.“ Jakub a Jan vymyslí řešení ve stylu Starého zákona: „Pane, máme svolat oheň z nebe?“ Ježíš je okřikne. (Dalo by se i říct: *Chlapi, uklidněte se. Jsme v Novém zákoně.*) A jdou dál. Bez ohně. Bez pomsty. S láskou.

Tři rychlé odpovědi na výmluvy (Lk 9,57-62)

Na cestě se přidá další dobrovolník: „Půjdu za tebou, kamkoli půjdeš.“ Ježíš:

„Lišky mají doupata, ptáci hnízda – ale já nemám ani postel. Je to cesta bez záruk.“

Jinému Ježíš říká:

„Pojď se mnou.“

Ale muž odpoví: „Nejdřív pohřbím otce.“

Ježíš:

„Nech mrtvé, ať pohřbívají mrtvé. Ty zvěstuj Království.“

Další říká: „Půjdu – ale naposledy se rozloučím doma.“

Ježíš na to:

„Kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý.“

Pointa?

Následování není víkendový kurz. Je to změna směru.

Bez podmínek. Bez odkladů. Bez „až“.

Je to teď.

Závěrečné echo kapitoly 9:

Víra není spektakl. Víra je rozhodnutí jít, i když nevíš, kde spíš. Víra je dát jídlo, i když máš málo. Víra je věřit i tehdy, když Ježíš vypadá zaneprázdněný. Víra je říct *ano*, aniž bys měl seznam podmínek. Lukáš 10 70 na misi: Tým B se zapojuje (Lk 10,1-16) Po vyslání Dvanácti si Ježíš řekne: „Bylo to fajn, ale máme víc práce než pracovníků.“ Tak povolá dalších sedmdesát. Dává jim stejný manuál jako dřív: Neberte tašku. Nezastavujte se na smalltalk. Jděte rovnou k věci. Když vás někde přivítají – zůstaňte. Jezte, co vám dají (i když to bude tofuburger). A říkejte: „Přiblížilo se Boží království.“ A když vás

nepřijmou? Oprašte sandály. A klidně dodejte: „I prach z vašeho města si odnášíme jako suvenýr. Ale vězte – království je tu stejně.“ Pak Ježíš přidává silnou větu: „Kdo vás poslouchá, poslouchá mě. Kdo vás odmítá, odmítá mě.“ Velvyslanci nebe. Bez viz. Bez hotelů. S jediným úkolem: být blízko lidem – a tím i Bohu. Návrat se slzami radosti a trochu ego boostem (Lk 10,17–20) Sedmdesátka se vrací. Nadšení jak děti z tábora: „Pane, i démoni na nás poslouchali!“ Ježíš s úsměvem: „Viděl jsem satana padat z nebe jako blesk.“ (Volně přeloženo: Ano, vítejte v realitě duchovní moci.) A pak je trochu zchladí: „Neradujte se, že se vám podřizují duchové. Radujte se, že máte jméno v nebi.“ Vždycky si pamatuj: Nejsi superhrdina. Jsi syn. Dcera. O to tu jde. Modlitba plná vděku (Lk 10,21–24) Ježíš se zatváří jako někdo, komu právě vyšel grant – ale místo toho chválí Otce za jinou věc: „Skryl jsi to před moudrymi a zjevil maličkým.“ A pak se otočí k učedníkům: „Šťastné jsou oči, které vidí to, co vy. Mnozí proroci by za to dali vše.“ Pointa? Není to samozřejmost. Je to dar. A ne každý ho rozpozná. Otázka, co zní zbožně, ale jde o alibi (Lk 10,25–29) Zákoník vstává. Chce Ježíše natchytat. „Co mám dělat, abych měl věčný život?“ Ježíš: „Co je v zákoně?“ Zákoník: „Miluj Boha... a bližního jako sebe.“ Ježíš: „Tak to dělej.“ Ale zákoník není spokojen. Potřebuje právní výklad: „A kdo je můj bližní?“ A teď přichází příběh, který známe – ale málokdy doopravdy žijeme. Milosrdný Samaritán (Lk 10,30–37) Muž padne do rukou lupičů. Polomrtvý leží u cesty. První kolem jde kněz – vidí, ale přejde. Druhý levita – taky. A pak Samaritán. Pro Židy: ten nepravý, outsider, cizinec, odpad. Ale ten zastaví. Ošetří. Odveze. Zaplatí. Ježíš končí otázkou: „Kdo z těch tří byl bližní?“ Zákoník: „Ten, který prokázal milosrdenství.“ Ježíš: „Tak jdi a jednej stejně.“ □ Nestačí vědět. Nestačí se ptát. Je třeba jednat. Tvůj bližní je ten, kdo právě potřebuje tvou pomoc – ne ten, kdo vypadá jako ty. Marta a Marie: dvě sestry, dva přístupy (Lk 10,38–42) Ježíš jde na návštěvu. Marta se otáčí u plotny. Marie sedí u jeho nohou. Marta je frustrovaná. „Pane, řekni jí, ať mi pomůže. Já tu dřou sama.“ Ježíš ji osloví jemně, dvakrát: „Marto, Marto...“ „Děláš si starosti s mnoha věcmi. Ale stačí málo – vlastně jedno.“ „Marie si vybrala to lepší. A to jí nikdo nevezme.“ □ Služba je důležitá. Ale přítomnost je víc. Být s Ježíšem je víc než vařit pro Ježíše. Závěrečné echo kapitoly 10: – Někdy nejsi pozván, abys zůstal – ale abys šel. – Bůh používá i ty, co se nevejdou do škatulek. – Ptát se „kdo je můj bližní?“ je správné jen tehdy, když jsi připraven se zastavit. – A někdy... máš jen sedět. A poslouchat.

1)

low-cost verze

varianta „bez příplatků“: žádný hotel, žádný oslík s tempomatem. Vlastní nohy, prach a svačina z domova.

2)

Airbnb

způsob, jak spát u cizích lidí doma, ještě jim za to platit, dostat ručník co trochu smrdí po někom jiném, a pocit dobrodružství, když hledáte záchod potmě.

3)

Coldplay

britská kapela, která umí rozplakat i úředníka z daňové správy a rozzářit stadion víc než Vánoce na Staromáku. Ale vedle nebeského chóru zní jako nějaké duo z autobusového nádraží.

4)

spoiler

když vám někdo vykecá pointu předem. Jako kdyby vám číšník na svatbě v Káně pošeptal, že to víno bývala voda.

5)

cloud

kouzelné místo (pro uživatele: úložný prostor na internetu, pro odborníky: síť serverů poskytujících úložné a výpočetní služby přes internet), kam si lidi ukládají nejdůležitější věci v životě – vlastní i cizí myšlenky, vlastní i cizí tajemství, vlastní i cizí fotky, excelovou tabulku hříchů (vlastních i cizích), složku s anonymními e-maily a daňová přiznání – než jim to smaže proudové přepětí, vlastní (nebo i cizí) dítě, nebo plánovaná údržba. Marie má vnitřní cloud – nepadne, nezapomene a nikdo jí tam nepřekopíruje tabulku s receptem na štrúdl.

6)

stories

krátká videa nebo fotky na sociálních sítích, které po 24 hodinách zmizí – ale stihnou ukázat snídani, nové šaty i nervový kolaps s manželem.

7)

silent mode / tichý režim

telefon nezvoní, svět neruší, ale uvnitř to šrotuje: myšlenky, úvahy, vnitřní dialogy a možná i malá hádka s Bohem.

8)

flame

internetová hádka, která začne nevinně („jen jsem se zeptala“) a skončí u caps locku, urážek a výčtu chyb – od těhotenství přes porod až po současnou výchovu.

9)

„postovat“ – proces, při kterém člověk vkládá na sociální síť často nejintimnější kus své duše (fotku večeře, názor na politiku, dítě s mašlí...). Teologové se dodnes přou, proč to hned nesdílela, protože je pravděpodobné, že by za to mohla dostat dost srdíček.

10)

flashmob

skupina lidí, která se zničehonic objeví, začne zpívat, tančit nebo dělat něco podivného, a než si vytáhnete mobil, jsou pryč.

11)

survival maniak

člověk, který by si z dovolené v pětihvězdičkovém hotelu radši udělal výpravu do lesa s nožem, kusem provazu a krabičkou sirek. Umí rozdělat oheň v dešti, najít vodu mezi kameny a přežít týden jen na kořincích a vlastní hrdosti.

12)

Mad Max

filmový hrdina, který vypadá, jako by ho vzali do motorkářského gangu, pak ho přejel bagr a on to přežil. Stylově špinavý, věčně na útěku a se zbraní v ruce.

13)

hipster

člověk, který pije kávu z chemického laboratorního náčiní, nosí flanelovou košili po dědovi a poslouchá hudbu, o které nikdo jiný nikdy neslyšel. Čím méně známé něco je, tím víc to miluje – a když to začnou znát ostatní, okamžitě ho to přestane bavit.

14)

TikTok

není to druh hodinek, ale způsob, jak se stát slavný díky tomu, že před kamerou sníte šneka a pak se rozbřečíte nebo skočíte do bazénu. Aplikace, kde se lidé natáčejí při tanci, vaření, líčení nebo pádu ze schodů. Forma veřejného vystoupení – jen bez pódia, bez pointy a často i bez kalhot. Nebo moderní forma veřejné zpovědi bez kněze.

15)

Instagram

internetové album, kam lidé dávají fotky jídla, dovolených, obličejů a výstřihů, které po hodinách pózování, mnoha filtrech i krizích identity vypadají naprosto přirozeně. Místo, kde se ukazuje hlavně to, co se v reálném životě moc neděje. Čím víc lajků (👍), tím lepší pocit, že žiju správně.

16)

podcast

něco jako rozhlasový pořad, ale pro lidi, co si rádi pouští hluboké myšlenky při žehlení nebo běhání. Série mluvených nahrávek na různá témata – od duchovna po recepty na hummus. V tomto případě: hlas z nebe, bez znělky, ale s autoritou.

17)

fantasy RPG

zkratka pro role-playing game, tedy hru na hrdiny v kouzelném světě, kde běžně potkáte elfy,

čaroděje, draky a postavy se jmény jako Zargoth, Elrion nebo Thanduil z Údolí stínů. Hráči se stylizují do rolí a rozhodují za své postavy, které většinou nosí pláště, meče a dávají si úkoly jako „zachraň vesnici před příšerou“. V Bibli se sice místo draků vyskytují démoni, ale některá jména by klidně mohla sedět i tam.

18)

showdown

rozhodující střet, finální konfrontace, kdy už se přestává taktizovat a jde se s pravdou (nebo mečem) ven. Typicky známé z westernů, kdy dva kovbojové stojí proti sobě na prašné ulici v poledním slunci a jen jeden z nich si ještě objedná fazole.

19)

Challenge accepted! / Výzva přijata

moderní zvolání používané při překvapivých výzvách, které člověk (navzdory zdravému rozumu) s nadšením přijímá. V internetové kultuře se takto reaguje na cokoli od výzvy sníst kilo chilli po rozhodnutí vstoupit do teologického semináře. V kontextu evangelia: Duch ho poslal na čtyřicet dní do pouště. Ježíš neprotestoval. Jen mlčky pohlédl směrem k nebi a v očích měl: „Challenge accepted!“

20)

Sherlock vs. Moriarty — nejslavnější mentální přetlačovaná v dějinách detektivního žánru. Geniální detektiv Sherlock Holmes proti svému neméně chytrému, leč poněkud sociopatickému protivníkovi profesoru Moriartymu. Jejich střet připomíná šachovou partii, kde nejde o pár pěšců, ale o celou budoucnost impéria. Když se řekne „lepší než Sherlock vs. Moriarty“, znamená to: tady už se vaří mozky, ne guláš.

21)

synagoga

něco mezi kostelem, školou a Facebookem starověkého Izraele. Kdo měl co říct, ten si tam stoupl. A ostatní ho buď poslouchali, nebo vyhodili.

22)

LinkedIn profil

životopis na internetu pro lidi, co chtějí práci, ale nesnáší mluvit s lidmi. V Bibli stačila rybářská loď a charisma.

23)

outcast

člověk, kterého společnost vyhodila ze skupinového chatu. (Chat = takový moderní klub na internetu, ale bez kafe. Kdo tam není, ten neví, že se jde na výlet, ani že se peče bábovka.

24)

Google Docs – kouzelný (no, spíše *digitální*) papír, kde vám někdo leze do věty dřív, než ji stihnete napsat. Ježíš uzdravoval ještě rychleji – a bez Wi-Fi.

25)

blog

internetový deníček pro lidi, co mají potřebu sdílet, co snědli, jak prozřeli u domácího jogurtu a co by Ježíš určitě řekl na dnešní parkování. V roce 30 n. l. se spíš psalo na pergamen, ale potřeba sdílet byla už tehdy nezastavitelná.

26)

IKEA

obchod, kde si koupíte nábytek v krabici, a pocit selhání dostanete zdarma. Sestavit něco bez návodu (a často i s návodem) je občas větší zázrak než uzdravení chromého.

27)

Hold my wine

výraz z internetových vtipů, který znamená: „Podrž mi sklenku, teď vám ukážu něco velkého.“ Používá se ve chvíli, kdy někdo předvede něco nečekaného nebo šokujícího – a přesně tak působí i Ježíšův výrok. (Původně se říkalo „Hold my beer“, ale Ježíš pije víno, ne pivo.) V Ježíšově podání:

„Počkejte, tohle ještě nebylo všechno.“

28)

Buzzkill

označení pro člověka (nebo výrok), který dokonale pokazí zábavu. Příklad: Když Ježíš řekne „Běda bohatým“ uprostřed hostiny pro bohaté. Moderní překlad: kazisvět.

29)

vězení / kriminál

místo, kde často končí ti, kdo říkají pravdu mocným do očí. Případně i ti, co neplatili daně. V Bibli je to vedlejší kulisa mnoha zásadních scén.

30)

cizoložství

stav, kdy někdo leze do cizí postele, která mu právně ani morálně nenáleží. Obvykle se v ní vyskytuje víc než jedna osoba – a stejný, nebo větší počet problémů. V Bibli považováno za těžký hřích, v bulvárním tisku za výborný titulek.

31)

selfie

autoportrét pořízený mobilním telefonem, většinou za účelem sdílení na sociálních sítích. V antickém světě nahrazováno bustou.

32)

emoji

obrázkový znak užívaný v digitální komunikaci, často místo slov. Původem z Japonska. Např. malá korunka ☸ nahrazuje informaci, že jde o krále, celebrity nebo manžela jisté herečky.

33)

prorok

člověk, který mluví jménem Boha – a často na to krutě doplatí. V moderní době nahrazen whistleblowerem s omezenou životností. Whistleblower – („ten, kdo fouká na píšťalku“, to blow the whistle – fouknout do píšťalky) – označení pro osobu, která upozorní na nekalé, nelegální nebo neetické praktiky uvnitř organizace, často za cenu osobního rizika. Zatímco v Čechách se něčemu podobnému říkalo „donášeč“ (a špatně to znělo), v moderní demokracii je z whistleblowera hrdina s ochranou zákona... tedy aspoň teoreticky. V praxi mu často zůstane jen ta píšťalka.

34)

Salome

dívka, která podle Markova evangelia tančila pro Heroda tak svůdně, že jí slíbil cokoliv – a ona si vyžádala Janovu hlavu. V podání Marka je příběh o něco krvavější než v Lukášově verzi.

35)

jump scare filmový trik založený na náhlém výbuchu zvuku nebo obrazu, který má diváka vylekat. V Bibli se tento efekt moc nevyskytuje, snad jen u hořícího keře (Ex 3,2).

36)

cinematografický purista

osoba přesvědčená, že film má mít dokonalou kompozici, obraz i scénář. I záznam rodinné večeře hodnotí podle zlatého řezu a hloubky ostroty.

37)

Snyderův styl

filmový styl režiséra Zacka Snydera. Mnoho zpomalených záběrů, bouřkové nebe, hrdinové s rameny jak vrata a patos hustý jak guláš na stadionu Sparty.

From:

<https://cesty.in/> - **Cestovatelské stránky**

Permanent link:

https://cesty.in/evangelium_lukas?rev=1748357727

Last update: **2025/05/27 16:55**

